

Dosarul nr. 2ra-1274/20

Prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul Telenești (jud. V. Stihi)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. I. Secieru, M. Anton, A. Danilov)

ÎNCHEIERE

30 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Ilie-Alin Zugravu, reprezentat de avocatul Radion Bordian,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Viorica Zugravu (Stratulat) împotriva lui Ilie-Alin Zugravu, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Telenești cu privire la desfacerea căsătoriei, determinarea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei pentru întreținerea copilului minor și permisiunea ieșirii/intrării copilului minor din/în țară fără acordul tatălui,

împotriva deciziei din 03 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 21 noiembrie 2017, Viorica Zugravu (Stratulat) a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ilie-Alin Zugravu, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Telenești solicitând desfacerea căsătoriei înregistrată la 17 august 2013, trecută în registrul actelor de stare civilă sub nr. 27-T de către Primăria Lăpușata, județul Vâlcea, România, încasarea de la pârât a pensiei de întreținere pentru copilul minor XXXXX Zugravu, născută la XXXXX, în sumă bănească fixă, în mărime de 1000 de lei lunar până la atingerea majoratului de către copil, determinarea domiciliului copilului minor XXXXX Zugravu, născută la XXXXX, cu mama, cu lăsarea la îngrijirea și educația mamei.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că, la 17 august 2013 a înregistrat căsătoria cu pârâtul. La XXXXX s-a născut fiica XXXXX Zugravu.

Totodată, a menționat că viața în comun cu pârâtul a eșuat, în relațiile dintre ei creându-se o atmosferă insuportabilă, apărând diferite conflicte și neînțelegeri, având moduri de viață diferite. Pârâtul este violent și agresiv, aplică violența fizică în familie, iar din cauza stresului fiica s-a îmbolnăvit.

Reclamanta a afirmat că, de mai mult timp, practic, nu mai sunt o familie, împreună cu fiica locuiește la părinții săi. În opinia sa, familia s-a destrămat și nu mai poate fi păstrată în continuare, iar toate încercările de a o păstra, au eșuat, motiv pentru care solicită desfacerea căsătoriei fără acordarea unui termen de conciliere și fără procedură de mediere.

De asemenea, a indicat că, întrucât pârâtul nu se interesează de soarta copilului,

nu participă material și moral la creșterea și educarea acestui, nu manifestă nici un interes față de creșterea și educarea copilului, nu acordă ajutor material, sarcina revenindu-i doar ei, a solicitat încasarea pensiei de întreținere a fiicei minore în sumă bănească fixă, în mărime de 1000 de lei lunar. La fel, a pretins ca domiciliul fiicei minore să fie stabilit cu ea, cu lăsarea la îngrijirea și educația sa.

La 21 noiembrie 2017, Viorica Zugravu (Stratulat) a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ilie-Alin Zugravu, prin care a solicitat de a considera neîntemeiat și ilegal refuzul pârâtului de a da consimțământul la perfectarea pașaportului copilului minor XXXXX Zugravu, născută la XXXXX și plecarea ei peste hotare, a permite Agenției Înregistrare și Evidență a Populației perfectarea pașaportului de intrare-ieșire din Republica Moldova a copilului minor XXXXX Zugravu, născută la XXXXX și plecarea ei este hotarele țării cu mama, fără acordul tatălui.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că 17 august 2013 a înregistrat căsătoria cu pârâtul și la XXXXX s-a născut fiica XXXXX Zugravu.

Totodată, a menționat că viața în comun cu pârâtul a eșuat, de mai mult timp, practic, nu mai sunt o familie. La plecarea pârâtului din familie, ultimul i-a comunicat că să-și ia fiica, deoarece este bolnavă și nu are ce face cu ea. Din convorbirile cu pârâtul, categoric nu-i permite să plece împreună cu fiica la tratament sau în vacanță peste hotare. Or, muncind de mai mulți ani în Italia, dorește ca în perioada de vara fiica să-i fie alături și astfel, a solicitat permisiunea de a ieși și intra în țară cu copilul fără acordul tatălui.

Prin încheierea din 14 martie 2018 Judecătorei Orhei, sediul Telenești, s-a admis cererea reprezentantului pârâtului Ilie-Alin Zugravu, avocatul Radion Bordian și s-au conexas cauzele pentru examinarea pretențiilor într-o singură procedură.

Prin încheierea din 12 iunie 2018 a Judecătorei Orhei, sediul Telenești, s-a respins ca fiind nefondată cererea reprezentantului pârâtului Ilie-Alin Zugravu, avocatul Radion Bordian, privind scoaterea de pe rol a cererii de chemare în judecată depusă de Viorica Zugravu împotriva lui Ilie-Alin Zugravu cu privire la desfacerea căsătoriei, determinarea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei alimentare, perfectarea pașaportului și permisiunea ieșirii-intrării copilului minor din țară fără acordul tatălui.

Prin hotărârea din 27 decembrie 2018 a Judecătorei Orhei, sediul Telenești, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Viorica Zugravu (Stratulat) și s-a desfăcut căsătoria încheiată între Viorica Zugravu și Ilie-Alin Zugravu la data de 17 august 2013, înregistrată și trecută în registrul actelor de stare civilă sub nr. 27-T de către Primăria Lăpușata, județul Vâlcea, România; la eliberarea certificatului de desfacere a căsătoriei, de încasat taxa de stat în beneficiul statului în mărime de 500% din unitatea convențională de la Viorica Zugravu și Ilie-Alin Zugravu; s-a stabilit domiciliul copilului minor XXXXX Zugravu, născută la XXXXX, cu mama Viorica Zugravu, în sat. Budăi, raionul Telenești; s-a încasat de la Ilie-Alin Zugravu în beneficiul Vioricăi Zugravu pensia pentru întreținerea copilului minor, XXXXX Zugravu, născută la XXXXX, în mărime de ¼ din salariu și alte venituri lunare, începând cu data de 21 noiembrie 2017 și până la atingerea majoratului copilului; s-a permis ieșirea/intrarea din/în țară fără acordul tatălui Ilie-Alin Zugravu a copilului minor, XXXXX Zugravu, născută la XXXXX, cu însoțirea mamei Viorica Zugravu; s-a încasat de la Ilie-Alin Zugravu în beneficiul Vioricăi Zugravu cheltuielile de

asistență juridică în mărime de 5000 de lei; totodată, s-a indicat că hotărârea în privința încasării pensiei alimentare, urmează a fi executată imediat.

Prin încheierea din 24 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a ridicat de la examinare, în ordine de apel, cauza civilă și s-a restituit Judecătorei Orhei, sediul Telenești, pentru emiterea hotărârii suplimentare pe marginea cerinței cu privire la perfectarea pașaportului copilului minor fără acordul tatălui.

Prin încheierea din 08 noiembrie 2019 a Judecătorei Orhei, sediul Telenești, s-a admis renunțul reclamantei Viorica Zugravu la capătul de cerere privind perfectarea pașaportului copilului minor fără acordul tatălui și s-a încetat procesul civil la cererea de chemare în judecată depusă de Viorica Zugravu împotriva lui Ilie-Alin Zugravu cu privire la perfectarea pașaportului copilului minor fără acordul tatălui, în legătură cu renunțul reclamantei la acest capăt de cerere, renunțul fiind admis de instanță.

Prin decizia din 03 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Ilie-Alin Zugravu, reprezentat de avocatul Radion Bordian și s-a menținut hotărârea din 27 decembrie 2018 a Judecătorei Orhei, sediul Telenești și încheierea din 12 iunie 2018 a Judecătorei Orhei, sediul Telenești.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a relevat că, din materialele cauzei urmează că reclamanta/intimata Zugravu (Stratulat) Viorica și copilul ei Zugravu XXXXX mai sunt și cetățeni ai Republicii Moldova, acestea deținând acte de identitate a Republicii Moldova.

Astfel, verificând în raport cu prevederile art. 238-241 Cod de procedură civilă, legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, instanța de apel a constatat că aceasta urmează a fi menținută, or, instanța de fond, corect a elucidat și constatat circumstanțele pricinii, a verificat și apreciat obiectiv, probele prezente la materialele cauzei, stabilind corect circumstanțele de fapt și aplicând corect legislația pertinentă ce guvernează raportul litigios.

Instanța de apel a reținut că principiile relațiilor familiale nu sunt prezente în cazul din speță, iar căsătoria poartă un caracter formal. Aceste circumstanțe sunt contrare noțiunii de familie și principiilor instituției căsătoriei, și confirmă temeinicia soluției adoptate de instanța de fond cu privire la desfacerea căsătoriei.

De asemenea, având în vedere faptul că mama dispune de condiții adecvate de trai și educare a copilului fapt constatat de către autoritatea tutelară, fiind caracterizată ca o persoană pozitivă și responsabilă, fiind angajată în câmpul muncii, fapt constatat prin adeverința de salariu nr. 85 C din 23 aprilie 2018, anexată la materialele cauzei (f.d.48), instanța de apel a considerat că prima instanță corect și întemeiat a admis și cerința reclamantei/intimatei în partea stabilirii domiciliului copilului minor, Zugravu XXXXX, cu mama, Zugravu (Stratulat) Viorica.

Analizând prevederile art. 74 alin. (1)-(3) din Codul familiei, art. 75 alin. (1) din Codul familiei, cât și suportul probatoriu anexat la dosar, precum și nevoile crescute impuse de necesitatea asigurării pentru minori a celor mai bune condiții pentru o dezvoltare armonioasă și pentru o bună educație, și ținând cont de faptul că reclamanta Zugravu (Stratulat) Viorica prin cererea sa de chemare în judecată a invocat că pârâtul/apelant Ilie-Alin Zugravu nu participă la întreținerea copilului minor Zugravu XXXXX, instanța de apel a considerat că prima instanță corect a admis și pretenția reclamantei/intimate cu privire la încasarea de la Ilie-Alin Zugravu a unei pensii de întreținere pentru copilul minor, Zugravu XXXXX, în cuantumul de

1/4 din salariul și venitul lunar de la data introducerii cererii de chemare în judecată, 21 noiembrie 2017 și pînă la atingerea majoratului de către copil.

În ceea ce privește pretenția reclamantei/intimatei cu privire la ieșirea/intrarea în țară a copilului minor fără acordul tatălui, instanța de apel a menționat că și această pretenție întemeiată a fost admisă de către instanța de fond, or, în conformitate cu art. 27 a Constituției R. Moldova, oricărui cetățean al Republicii Moldova îi este asigurat dreptul de a-și stabili domiciliul sau reședința în orice localitate din țară, de a ieși, de a emigra și de a reveni în țară.

La fel, instanța de apel a considerat că, rezultând din interesul superior al copilului care locuiește cu mama, Zugravu (Stratulat) Viorica în satul Budeci r-l Telenești, prima instanță corect a respins cererea avocatului Radion Bordian în interesele lui Ilie-Alin Zugravu cu privire la scoaterea cauzei de pe rol.

Instanța de apel a menționat că potrivit părților, la momentul examinării cauzei în ordine de apel, nu există nici o hotărâre intrată în vigoare emisă de către o instanță de judecată din România pe un litigiu dintre aceleași părți cu același obiect, pe aceleași temeuri, fapt ce ar determina scoaterea cererii de pe rol.

La 22 iulie 2020, Ilie-Alin Zugravu, reprezentat de avocatul Radion Bordian, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 03 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând declararea recursului admisibil și admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a cererii de chemare în judecată.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel și instanța de fond au aplicat eronat normele de drept material și au interpretat în mod eronat legea.

Totodată, a menționat că instanța de fond nu a dovedit cu probe veridice și suficiente circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, care le-a considerat constatate, or, concluziile primei instanțe din partea descriptivă și dispozitivă sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei examinate. Atât instanța de fond, cât și instanța de apel nu au respectat cerințele prevederilor art. 130 Cod de procedură civilă, au apreciat în mod unilateral poziția părților.

La fel, urma să fie admisă solicitarea scoaterii cererii de pe rol, deoarece Judecătoria Orhei, sediul Telenești, nu este instanța competentă de a judeca cauza dată cu element de extraneitate. Or, s-a constatat atât în instanța de apel, cât și în instanța de fond, că autoritățile judecătorești din Republica Moldova nu pot examina cauza, deoarece și el, și reclamanta cât și copilul minor, sunt cetățeni ai României, iar copilul este și cetățean al Italiei, iar căsătoria a fost încheiată în România.

Instanța de fond nu a intrat în esența elementelor de fapt, în ceea ce privește litigiul, iar instanța de apel a acceptat tacit. Constatarea instanței precum că nu a prezentat probe corespunzătoare în instanța de fond, fiind adoptată o decizie pripită, fără a ține cont de principiile fundamentale ale dreptului procedural, egalității în fața legii și a justiției și a contradictorialității.

Recurentul a opinat că instanța de apel prin concluziile redată a examinat unilateral probele prezentate de intimată, fără a lua în considerare probele și poziția procesuală a sa.

Copia recursului declarat a fost expediată în adresa intimaților, conform scrisorii de însoțire datată cu 07 august 2020 (Vol.II,f.d.143) și a fost recepționată la 12 august 2020, conform avizelor de recepție (Vol.II, f.d.145-146).

La 21 august 2020, Viorica Zugravu, reprezentată de avocatul Fidor Gujuman, a depus referință la cererea de recurs, exprimând poziția în favoarea respingerii recursului.

Alte referințe la cererea de recurs, în temeiul art. 439 alin.(2) Cod de procedură civilă, până la data judecării cauzei în ordine de recurs, nu au parvenit.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 03 martie 2020, iar cererea de recurs a fost depusă la 22 iulie 2020.

Materialele cauzei atestă expedierea copiei deciziei participanților la proces la 08 mai 2020, conform scrisorii de însoțire (Vol. II, f.d.125). Copia plicului poștal anexat la cererea de recurs este datat cu 27 mai 2020, iar recurentul a pretins recepționarea deciziei la 27 mai 2020 de către avocatul Radion Bordian, prin intermediul poștei (Vol.II, f.d.140). Astfel, recursul este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Ilie-Alin Zugravu, reprezentat de avocatul Radion Bordian, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ilie-Alin Zugravu, reprezentat de avocatul Radion Bordian, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Ilie-Alin Zugravu, reprezentat de avocatul Radion Bordian.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Ilie-Alin Zugravu, reprezentat de avocatul Radion Bordian împotriva deciziei din 03 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat